

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/43/2021
Identifikačné číslo spisu:	4416010358
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:4416010358.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného J.. W. Á. a spol., pre zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 9. decembra 2021 dovolanie obvineného J.. W. Á. podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Romana Balca proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. februára 2020, č. k. 1To/94/2019-1385, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného J.. W. Á. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 22. mája 2019, č. k. 2T/83/2016-1256, uznal obvineného J.. W. Á. (v spoločnom konaní s J.. X. W.) za vinného z obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona („Tr. zák.“) k § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že

obvinený J.. X. W. ako W. mesta Nové Zámky v Nových Zámkoch dňa XX. novembra XXXX priznal odmeny 14 zamestnancom V. na základe písomného návrhu obvineného J.. W. Á. ako W. z 2X. novembra XXXX, neobsahujúceho riadne písomné odôvodnenie navrhovaných odmien a ich výšky skutkovými okolnosťami v zmysle ust. § 20 odsek 1 písmeno a), odsek 2 zákona č. 553/2003 Z. z. o odmeňovaní zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v platnom znení, a to konkrétne: J.. V. B. vo výške 9.000,- eur, A.. K. Q. vo výške 9.000,- eur, J.. A. K. vo výške 12.000,- eur, Q.. R. B. vo výške 12.000,- eur, J.. H. A. vo výške 12.000,- eur, J.. W. M. vo výške 5.000,- eur, J.. P. R. R. vo výške 8.500,- eur, Š. J. vo výške 9.500,- eur, Q.. K. Y. vo výške 8.000,- eur, J.. M.T. M. vo výške 1.500,- eur, T. V. vo výške 7.000,- eur, A.. Z. Q. vo výške 7.000,- eur, V.. W. K. vo výške 9.500,- eur a V.. F. Č. vo výške 8.500,- eur, a súčasne obvinený J.. X. W. ako primátor mesta Nové Zámky sám dňa 28. novembra 2014 priznal bez riadneho písomného odôvodnenia odmeny a ich výšky skutkovými okolnosťami v zmysle ust.

§ 20 odsek 1 písmeno a), odsek 2 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v platnom znení odmenu prednostovi Mestského úradu mesta Nové Zámky J.. W. Á. vo výške 20.000,- eur, zamestnankyni sekretariátu primátora mesta Nové Zámky M. B. vo výške 10.000,- eur a riaditeľovi Mestského kultúrneho strediska Nové Zámky C. F. vo výške 13.000,- eur, hoci obaja obvinení vedeli, že v rozpočte mesta Nové Zámky na rok 2014 na poskytnutie týchto odmien a v takejto výške nebol rozpočtovaný dostatok finančných prostriedkov, a preto za účelom výplaty týchto odmien obvinený J.. W. Á. ako prednosta Mestského úradu Nové Zámky dňa 1. decembra 2014 v Nových Zámkoch vyhotovil a podpísal žiadosť o rozpočtový presun prostriedkov v rámci rozpočtu mesta Nové Zámky na rok 2014, a to o rozpočtový presun z položky XXXXXX Štúdie, expertízy, posudky na položku 614, označenú ako „Mzdy“ vo výške 40.000,- eur, z položky XXXXXX Odmeny na základe dohôd na položku 614, označenú ako „Mzdy“ vo výške 10.000,- eur a z položky XXXXXX Rekonštrukcia a modernizácia na položku 614, označenú ako „Mzdy“ vo výške 100.000,- eur, pričom túto žiadosť po jej schválení obvineným J.. X. W. ako primátorom mesta Nové Zámky odovzdal Finančnému odboru Mestského úradu mesta Nové Zámky a následne boli takto priznané odmeny uvedeným zamestnancom Mestského úradu Nové Zámky vyplatené dňa 10. decembra 2014 na základe príkazu na úhradu finančných prostriedkov pre Všeobecnú úverovú banku, a.s. Bratislava podpísaného dňa 10. decembra 2014 v Nových Zámkoch oboma obvinenými ako príkazcami, pričom obvinení takto konali v rozpore s ust. § 20 odsek 1 písmeno a), odsek 2 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v tom čase platnom znení, s článkom 30 veta prvá Kolektívnej zmluvy pre zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme na rok 2014 uzavretej dňa 4. marca 2014 medzi mestom Nové Zámky a odborovou organizáciou zamestnancov mesta Nové Zámky, s ust. § 13 odsek 2 a § 14 odsek 2 písmeno a) zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy v tom čase platnom znení, s článkom III odsek 1 písmeno a) Zásad hospodárenia s majetkom mesta Nové Zámky schválenými uznesením mestského zastupiteľstva číslo 112/280807 zo dňa 28. augusta 2009 a číslo 394/181109 zo dňa 18. novembra 2009, s § 1 odsek 1 veta druhá, § 4 odsek 3 písmeno a), § 8 odsek 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v tom čase platnom znení, obvinený J.. X. W. aj v rozpore s § 11 odsek 4 písmeno b), písmeno e), § 13 odsek 5 veta prvá s poukazom na § 24 odsek 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v tom čase platnom znení a s bodmi A.1 a A.2 uznesenia z V. riadneho zasadnutia Mestského zastupiteľstva Nové Zámky číslo XXX/XXXXXX zo dňa 28. augusta 2007 a obvinený J.. W. Á. tiež v rozpore s článkom 3 odsek 3 písmeno c) a článkom 9 odsek 1 Organizačného poriadku Mestského úradu mesta Nové Zámky vydaného na základe § 16 odsek 5 s poukazom na § 24 odsek 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v tom čase platnom znení a § 9 odsek 3, § 81 písmeno e) a § 82 písmeno f) Zákonníka práce v tom čase platnom znení, ktorým konaním obvinení spôsobili mestu Nové Zámky celkovú škodu vo výške 189.392,11 eur pozostávajúcej z vyplatených odmien zamestnancom vo výške 161.500,- eur, mestom Nové Zámky ako zamestnávateľom z dôvodu vyplatených odmien zaplateného poistného na sociálne poistenie podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v tom čase platnom znení vo výške 9.898,03 eur, mestom Nové Zámky ako zamestnávateľom z dôvodu vyplatených odmien zaplateného poistného na verejné zdravotné poistenie podľa zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v tom čase platnom znení vo výške 15.030,60 eur, mestom Nové Zámky ako zamestnávateľom z dôvodu vyplatených odmien zaplatených príspevkov na doplnkové dôchodkové sporenie podľa zákona č. 650/2004 Z.z. o doplnkovom dôchodkovom sporení v tom čase platnom znení vo výške 2.963,48 eur.

Za to okresný súd obvinenému J.. W. Á. uložil podľa § 237 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písmeno j) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere päť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj ochranný dohľad na jeden rok s tam uvedenými povinnosťami podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) bol obvinený J.. W. Á. spoločne a nerozdielne so spoluobvineným

zaviazaný nahradiť škodu poškodenému - mestu Nové Zámky v sume 182.892,11 eur s tým, že podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolania obaja obvinení a prokurátor, o ktorých rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 18. februára 2020, č. k. 1To/94/2019-1385, tým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného J.. W. Á. (v spoločnom konaní s J.. X. W.) uznal za vinného zo zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že

obvinený J.. X. W., primátor mesta Nové Zámky, v Nových Zámkoch dňa 28. novembra 2014 priznal odmeny 14 zamestnancom Mestského úradu Nové Zámky na základe písomného návrhu obvineného J.. W. Á., prednostu Mestského úradu mesta Nové Zámky, z 28. novembra 2014, a to konkrétne J.. V. B. v sume 9.000,- eur, A.. K. Q. v sume 9.000,- eur, J.. A. K. v sume 12.000,- eur, Q.. R. B. v sume 12.000,- eur, J.. H. A. v sume 12.000,- eur, J.. W. M. v sume 5.000,- eur, J.. P.. R. R. v sume 8.500,- eur, Š. J. v sume 9.500,- eur, Q.. K. Y. v sume 8.000,- eur, J.. M. M. v sume 1.500,- eur, T. V. v sume 7.000,- eur, A.. Z. Q. v sume 7.000,- eur, V.. W. K. v sume 9.500,- eur a V.. F. Č. v sume 8.500,- eur a súčasne obvinený J.. X. W. ako primátor mesta Nové Zámky sám dňa 28. novembra 2014 priznal odmenu prednostovi Mestského úradu mesta Nové Zámky J.. W. Á. v sume 20.000,- eur, zamestnankyni sekretariátu primátora mesta Nové Zámky M. B. vo výške 10.000,- eur a riaditeľovi Mestského kultúrneho strediska Nové Zámky C. F. v sume 13.000,- eur, hoci obaja obvinení vedeli, že v rozpočte mesta Nové Zámky na rok 2014 na poskytnutie týchto odmien v uvedených sumách v ekonomickej rozpočtovej klasifikácii, v časti bežných výdavkov v položke č. XXX - odmeny, nebol dostatok peňažných prostriedkov, a preto za účelom výplaty týchto odmien obvinený J.. W. Á. dňa 1. decembra 2014 v Nových Zámkoch vyhotovil a podpísal žiadosť o rozpočtový presun peňažných prostriedkov v rámci rozpočtu mesta Nové Zámky na rok XXXX, a to okrem iného aj o rozpočtový presun z podpoložky č. XXXXXX - Rekonštrukcia a modernizácia, ktorej obsahom boli peňažné prostriedky patriace do kapitálových výdavkov, do položky č. 614 - odmeny, ktorej obsahom boli peňažné prostriedky patriace do bežných výdavkov, a to v sume 100.000,- eur, pričom túto žiadosť po jej schválení obvineným J.. X. W. odovzdal Finančnému odboru Mestského úradu mesta Nové Zámky a následne boli takto priznané odmeny uvedeným zamestnancom Mestského úradu Nové Zámky vyplatené dňa 10. decembra 2014 na základe spoločného príkazu na úhradu finančných prostriedkov pre Všeobecnú úverovú banku, a.s. Bratislava podpísaného dňa 10. decembra 2014 v Nových Zámkoch opäť oboma obvinenými ako oprávnenými príkazcami, pričom obaja obvinení takto konali v rozpore s ustanovením § 1 ods. 3, § 13 ods. 2 a § 14 ods. 1, 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy v znení zákona č. 426/2013 Z.z. (t. j. v znení účinnom do 31. decembra 2014) v spojení s § 3 ods. 1 písm. b), § 4 ods. 4, § 8 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 324/2014 Z.z. (t. j. v znení účinnom do 31. decembra 2014) a na podklade zákonného splnomocňujúceho ustanovenia § 4 ods. 4 naposledy citovaného zákona v rozpore s ustanovením § 1 ods. 3, 4 opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 74/2004 F.s. a 3. časti jeho prílohy v bode B/, z ktorých v súhrne vyplýva zákonná nemožnosť rozpočtového presunu rozpočtových prostriedkov mesta na to oprávnenými subjektmi medzi kapitálovými výdavkami, ktoré možno použiť len na účel, na ktorý boli v rozpočte mesta schválené a bežnými výdavkami, medzi ktoré patria aj výdavky súvisiace s výplatou odmien vyššie označeným osobám a v dôsledku tohto spoločného konania oboch obvinených boli vyššie označeným osobám vyplatené odmeny, okrem iného aj z účelovo určených peňažných prostriedkov patriacich medzi kapitálové výdavky rozpočtu mesta, ktoré na vyplatenie odmien vyššie označeným zamestnancom v zmysle § 20 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 462/2013 Z.z. (t. j. v znení účinnom do 31. decembra 2014) boli v rozsahu časti odmien v sume 100.000,- eur, vyplatené v rozpore s citovanými ustanoveniami, čím mestu Nové Zámky so sídlom v Nových Zámkoch, Hlavné námestie 10, IČO: 00309150, spôsobili škodu v sume 100.000,- eur.

Za to krajský súd obvinenému J.. W. Á. uložil podľa § 237 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky, výkon ktorého bol podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmenečne odložený na skúšobnú dobu tri roky s určením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pričom obvinenému prikázal podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vo verejnej správe spojenú s dodržiavaním pravidiel rozpočtového hospodárenia na štyri roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený J.. W. Á. spoločne a nerozdielne so spoluobvineným zaviazaný nahradiť škodu poškodenému - mestu Nové Zámky v sume 100 tis. eur s tým, že podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Rozsudok krajského súdu prevzal obvinený J.. W. Á. 5. júna 2020 a jeho obhajca 4. júna 2020.

Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený J.. W. Á. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu Mgr. Romana Balca písomným podaním z 29. marca 2021, doručeným na okresný súd 1. apríla 2021 (č. l. 1438 - 1445). Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 237 Tr. zák. v neprospech obvineného a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil. Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje na jednej strane za komplexné a v mnohých jeho aspektoch sa s ním možno stotožniť s výnimkou aplikácie noriem správneho práva, kde krajský súd v konaní dovolateľa videl porušenie ustanovení zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy. V skutkovej rovine malo ísť o rozpočtový presun sumy 100 tis. eur z rozpočtovej podpoložky rekonštrukcia a modernizácia (kapitálové výdavky) na bežné výdavky na odmeny zamestnancov. Na uvedenom porušení týchto právnych noriem krajský súd založil aj naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu porušenia povinnosti pri správe cudzieho majetku. S týmito úvahami krajského súdu sa dovolateľ nestotožňuje a súčasne v tejto časti vidí porušenie zákona v jeho neprospech a naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu.

Podľa dovolateľa jeho konanie v postavení prednostu mestského úradu mesta Nové Zámky spočívajúc v tom, že vypracoval a písomne odôvodnil návrh na udelenie odmien niektorým zamestnancom Mestského úradu v Nových Zámkoch a následne vypracoval písomnú žiadosť na vykonanie rozpočtového presunu v rozpočte mesta Nové Zámky, na základe čoho spoluobvinený J.. X. W. tento návrh schválil a udelil zamestnancom odmeny a následne za účelom vyplatenia týchto odmien vykonal ako oprávnená osoba rozpočtový presun, nie je v rozpore s danými ustanoveniami § 1 ods. 3, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy v znení účinnom do 31. decembra 2014. Tieto ustanovenia zákona všeobecne hovoria o použití rozpočtových prostriedkov na predpokladaný účel, o možnosti vykonania rozpočtových presunov oprávnenou osobou, ktorou v danom prípade bol primátor mesta. Tak, ako to na inom mieste napadnutého rozhodnutia konštatoval krajský súd (str. 19 - 20), primátor bol v zmysle ustanovenia § 11 ods. 4 písm. b) zákona o obecnom zriadení v spojení s uznesením Mestského zastupiteľstva Nové Zámky č. 105/280807 oprávnený vykonať rozpočtový presun, resp. takto vykonaný rozpočtový presun bol plne v súlade s týmito normami, a to i v dôsledku významovej neurčitosti až nejasnosti uvedeného uznesenia, na základe ktorého bol samotný rozpočtový presun primátorom vykonaný.

Dovolateľ uviedol, že ustanovenia § 1 ods. 1 písm. a), § 3 ods. 1 písm. b), § 4 ods. 4, § 8 ods. 4 zákon č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení účinnom do 31. decembra 2014, na ktoré poukázal v napadnutom rozsudku krajský súd, nestanovujú, resp. priamo nehovoria o nemožnosti vykonania predmetného rozpočtového presunu z položky kapitálových výdavkov na výdavky bežné. V § 1 je upravená pôsobnosť tohto zákona, ktorý upravuje rozpočet sektora verejnej správy, ktorým rozpočet obce nepochybne je a osobitne upravuje štátny rozpočet. Za zásadnú nesprávnosť v postupe krajského súdu pri aplikácii citovaných právnych noriem (zákon č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy, zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, opatrenie Ministerstva financií SR č. 74/2004 F.s.) na zistený skutkový stav považuje dovolateľ to, že

právne normy, na ktoré krajský súd poukázal, priamo neustanovujú nemožnosť vykonania rozpočtového presunu (z kapitálových rozpočtových prostriedkov na bežné výdavky), takéto konanie nezakazujú tak, ako to kladie za vinu obvinenému krajský súd ako odvolací súd. Krajský súd tiež túto skutočnosť zaregistroval, keď na str. 27 napadnutého rozsudku priamo uvádza, že „uvedené zákony neobsahujú výslovnú dikciu o tom, že kapitálové prostriedky nemožno použiť na krytie bežných výdavkov“. Súčasne však vidí v konaní obvinených rozpor s § 8 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z., na ktorý priamo poukazuje ako na právnu normu, ktorá určuje účelovosť použitia kapitálových prostriedkov a ich nemožnosť presunu na krytie výdavkov bežných v rozpočtovom prostredí územnej samosprávy. V tejto časti sa podľa názoru dovolateľa krajský súd dopustil ďalšej nesprávnosti, nakoľko ustanovenie § 8 ods. 4 zák. č. 523/2004 Z.z. stanovuje zákonný rámec úpravy osobitne a výlučne pre štátny rozpočet a nevzťahuje sa na úpravu rozpočtu obcí. Zákon o rozpočtových pravidlách verejnej správy je subsidiárnym zákonom pre zákon o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy. Súčasne z gramatického výkladu jeho ustanovenia § 8 ods. 4 vyplýva, a to z konkrétnych slovných pojmov, že sa vzťahuje a upravuje rozpočet štátu. Zároveň i umiestenie § 8 v tretej časti zákona označenej ako „Štátny rozpočet, štátne finančné aktíva, štátne finančné pasíva“ nasvedčuje tomu, že zámer zákonodarcu v tejto časti bol upraviť výslovné, osobitne štátny rozpočet, jeho aktíva a pasíva. Uvedené je v súlade s § 1 ods. 1 písm. a) tohto zákona že „tento zákon upravuje rozpočet sektora verejnej správy (ďalej len „verejná správa“), osobitne štátny rozpočet...“.

Dovolateľ poukázal, že pri bližšom oboznámení sa s právnou úpravou rozpočtových pravidiel územnej samosprávy je možné dospieť k záveru, že problematika možnosti vykonania rozpočtového presunu v oblasti územnej samosprávy vo všeobecnosti, osobitne presunu finančných prostriedkov z kapitoly kapitálových výdavkov na výdavky bežné, nie je upravená dostatočne jasne a zreteľne a zasluhovala by bližšiu pozornosť zákonodarcu. Právna úprava síce podrobne určuje klasifikáciu výdavkov, povinnosť túto klasifikáciu uplatňovať, absentuje však výslovná dikcia o nemožnosti použitia, resp. presunu kapitálových výdavkov na bežné výdavky. Podľa dovolateľa krajský súd právnú úpravu vykladal neprípustne rozširujúcim spôsobom, keď konanie obvinených spočívajúce vo vykonaní rozpočtového presunu z kapitálových prostriedkov na výdavky bežné, hodnotil ako rozporné s ustanoveniami § 1 ods. 3, § 13 ods. 2 a § 14 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy v spojení s § 3 ods. 1 písm. b), 4 ods. 4, § 8 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a na podklade zákonného splnomocňujúceho ustanovenia § 4 ods. 4 naposledy citovaného zákona v rozpore s § 1 ods. 3, ods. 4 opatrenia Ministerstva financií SR č. 74/2004 F.s. a tretej časti jeho prílohy v bode B), pričom tieto zákonné ustanovenia takýto presun priamo nezakazujú, resp. takýto presun neupravujú (§ 8 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z.). Zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu porušenia povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák. je porušenie zákona, resp. iného všeobecne záväzného právneho predpisu, bez naplnenia ktorého neprichádza do úvahy trestná zodpovednosť páchateľa. Podľa dovolateľa vzhľadom na uvedené dôvody v jeho konaní absentuje prvok protiprávnosti, ktorého následkom by bol vznik škody a krajský súd nesprávne právne posúdil skutkový stav v jeho neprospech.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Krajská prokuratúra Nitra písomným podaním z 5. mája 2021, doručeným na okresný súd 17. mája 2021 (č. l. 1451 - 1455), v ktorom navrhla dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť z dôvodov tam uvedených s tým, že s námietkami dovolateľa sa nestotožňuje a krajský súd sa v napadnutom rozsudku veľmi podrobne vyjadril k otázkam viny u oboch obvinených, kompetencie primátora vykonať rozpočtový presun finančných prostriedkov a zákonnosti podania návrhu na priznanie a vyplatenie odmien, pričom v ďalšom sa vyjadruje ku skutkovému stavu a vykonaným dôkazom.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 8. júna 2021 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa daného rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom

právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

K dovolateľom uplatnenému dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolací súd uvádza, že v jeho prípade je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zároveň však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. Teda dovolanie v tomto prípade neslúži na prípadnú revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku meritórneho rozhodnutia môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.).

Pokiaľ dovolateľ namieta také pochybenia, ktoré majú podľa neho spočívať v nesprávnej aplikácii noriem správneho práva, v prípade ktorých krajský súd konštatoval porušenie konkrétnych ustanovení zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej „zákon č. 583/2004 Z.z.“) a zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej „zákon č. 523/2004 Z.z.“), ktoré sa týkali rozpočtového presunu sumy 100 tis. eur (v prípade dovolateľa jeho konanie ako prednostu mestského úradu spočívajúce v podstate vo vypracovaní žiadosti na rozpočtový presun peňažných prostriedkov a jeho predloženie na schválenie primátorovi a následného spolupodpisania bankového príkazu na úhradu finančných prostriedkov za účelom vyplatenia odmien zamestnancom) z rozpočtovej podpoložky „Rekonštrukcia a modernizácia“ (obsahom boli peňažné prostriedky patriace do kapitálových výdavkov) do položky „Odmeny“ (obsahom boli peňažné prostriedky patriace do bežných výdavkov), ide o namietanie v súlade s uplatneným dovolacím dôvodom, keďže dovolateľ namieta, že boli aplikované nesprávne právne predpisy uvedené v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia.

Z pohľadu posúdenia dôvodnosti uplatnených dovolacích námietok (keďže len v tomto rozsahu môže byť podľa zákona napadnuté rozhodnutie predmetom prieskumu dovolacieho súdu) dovolací súd dospel k záveru, že ustanovenia právnych predpisov uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku krajského súdu boli aplikované vecne správne a skutková veta nepochybne zodpovedá právnej vete a právnej kvalifikácii uvedenej v napadnutom rozsudku, keďže súčinnosť konaním obvineného a ďalšej osoby došlo k porušeniu všeobecne záväzným predpisom ustanovenej povinnosti spravovať cudzí majetok so spôsobením značnej škody podľa § 20 Tr. zák. k § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. (došlo k vyplateniu odmien v sume 100 tis. eur z účelovo určených peňažných prostriedkov mesta patriacich do kapitálových výdavkov na základe v rozpore so zákonom vykonaného ich rozpočtového presunu do bežných výdavkov) a v tomto ohľade dovolací súd poukazuje na právne úvahy krajského súdu uvedené v dovolaní napadnutom rozsudku, na ktoré odkazuje bez potreby ich opakovania v tomto rozhodnutí.

Podstata dovolacích námietok je poukazovanie na to, že dotknuté zákonné ustanovenia, ktoré podľa skutkovej vety napadnutého rozsudku dovolateľ porušil, výslovne neuvádzajú, že sa zakazuje presun rozpočtových prostriedkov z kapitálových výdavkov do bežných výdavkov.

K tomu dovolací súd uvádza, že nemožnosť takého konania zreteľne a bez akýchkoľvek rozporov vyplýva jednak z toho, ako je obec povinná uplatňovať rozpočtovú klasifikáciu (§ 4 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z.), ako aj z toho, že rozpočtové prostriedky možno použiť len na účely, na ktoré boli v rozpočte obce schválené (§ 13 ods. 2 zákona č. 583/2004 Z.z.), pretože v opačnom prípade by nebol zrejмый účel zakotvenia zákonnej povinnosti uplatňovať rozpočtovú klasifikáciu a pokiaľ je daný subjekt povinný postupovať podľa zákona určitým spôsobom a contrario potom platí, že nemôže postupovať spôsobom, ktorým neguje danú zákonnú povinnosť, aj keď to nie je výslovne v zákone uvedené. V tomto ohľade je potrebné poukázať, že obce hospodária so svojimi rozpočtovými prostriedkami, ktoré môžu poskytnúť a použiť len na účely, na ktoré boli v rozpočte obce schválené. Rozpočtové prostriedky obce spĺňajú charakteristiku verejných prostriedkov a je nespochybniteľné, že na hospodárenie s nimi sa vzťahuje nielen zákon č. 583/2004 Z.z., ale subsidiárne aj zákon č. 523/2004 Z.z., čo výslovne vyplýva z ustanovenia § 1 ods. 3 zákona č. 583/2004 Z.z., podľa ktorého na obce a vyššie územné celky a nimi zriadené rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie ako súčasť sektora verejnej správy sa vzťahuje zákon č. 523/2004 Z.z. s odchýlkami uvedenými v tomto zákone. Pokiaľ dovolateľ uvádza, že na obec sa ustanovenie § 8 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z. nevzťahuje s poukazom, že upravuje otázky týkajúce sa výlučne štátneho rozpočtu, tak treba uviesť, že povinnosť uplatňovať rozpočtovú klasifikáciu obcou vyplýva výslovne z § 4 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z. a vnútorné členenie rozpočtu obce vrátane členenia na kapitálové výdavky a bežné výdavky vyplýva priamo z ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 583/2004 Z.z., pričom z ustanovenia § 10 ods. 5 tohto zákona vyplýva aj účelovosť použitia kapitálových výdavkov a ich nemožnosť presunu na krytie bežných výdavkov, keďže sa v ňom ustanovuje, že vecné vymedzenie bežných výdavkov a kapitálových výdavkov rozpočtu obce a ich jednotné triedenie obsahuje rozpočtová klasifikácia s určením, že bežnými príjmami rozpočtu obce sú

príjmy podľa § 5 ods. 1 <. alebo príjmy podľa § 6 ods. 1 <. v členení podľa rozpočtovej klasifikácie s výnimkou príjmov, ktoré sú podľa rozpočtovej klasifikácie kapitálovými príjmami.

Napokon nemožnosť vykonania v prejednávanej veci posudzovaného rozpočtového presunu z kapitálových výdavkov na bežné výdavky je zrejmá aj z ustanovenia § 10 ods. 10 zákona č. 583/2004 Z.z. („Na vyrovnanie časového nesúladu medzi príjmami a výdavkami bežného rozpočtu možno použiť príjmy kapitálového rozpočtu, ak sa vrátia do termínu ich použitia na rozpočtovaný účel, najneskôr však do konca rozpočtového roka.“), ktoré výslovne ustanovuje práve iba takú výnimku z nemožnosti vykonania rozpočtového presunu medzi kapitálovým rozpočtom (tvoria ho kapitálové príjmy a kapitálové výdavky) a bežným rozpočtom (tvoria ho bežné príjmy a bežné výdavky), čo však nebol prípad rozpočtového presunu realizovaného v prejednávanej veci.

Z uvedeného potom vyplýva, že poukazovanie na nemožnosť aplikácie ustanovenia § 8 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z. na prejednanú vec vzhľadom k tomu, že sa týka iba štátneho rozpočtu ako takého a nie aj rozpočtov obcí, nie je v tomto ohľade právne relevantné, keďže aj v prípade dôvodnosti tejto dovolacej námietky, podľa vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 5 Tr. por. by to zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, pretože účelovosť použitia kapitálových výdavkov v rozpočte obce, resp. nemožnosť ich rozpočtového presunu do bežných výdavkov za účelom vyplatenia odmien zamestnancom spôsobom vykonaným v prejednávanej veci, je zrejmá z ďalších zákonných ustanovení vyššie uvedených, resp. uvedených v skutkovej vete napadnutého rozsudku krajského súdu.

Na základe uvedeného dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.